

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12928/2022
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Зорана Хаџића и Весне Субић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије, Министарство финансија, Пореска управа Филијала Нови Пазар, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Краљеву, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Иван Јелић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1242/19 од 28.01.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1242/19 од 28.01.2022. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Гж 1242/19 од 28.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 632/17 од 18.06.2019. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца и обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде штете плати износ од 131.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 12.02.2016. године, као дана подношења тужбе, до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.000,00 динара.

Виши суд у Новом Пазару је пресудом Гж 1242/19 од 28.01.2022. године одбио, као неосновану, жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Новом Пазару П 632/17 од 18.06.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка и предложио да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној у смислу цитиране законске одредбе, с обзиром на то да не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе као и потребе новог тумачења права. Ово стога што је побијаном правноснажном пресудом одлучено усвајањем тужбеног захтева којим је тражена накнада штете коју је тужени проузроковао тужиоцу због неизвршења обавезе повраћаја ствари које су туженом трајно одузете у поступку редовне пореске контроле, те су о овом праву тужиоца нижестепени судови одлучили применом одговарајућих одредби материјалног права, будући да правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, из ког разлога указивање ревидента на другачије одлуке судова о истом правном питању није од утицаја. Такође, ревизијом туженог указује се на битне повреде одредаба парничног поступка (апсолутне и релативне), што није разлог за изјављивање посебне ревизије.

Испитујући дозвољеност ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност од 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено о спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано одредбом члана 479. став 6. тог закона.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 12.02.2016. године, а вредност предмета спора је 131.000,00 динара.

Имајући у виду да је ово спор мале вредности у коме се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. Закона о парничном поступку у вези са чланом 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23).

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**